

Győrött született 1945-ben, 1948 óta Óbudán lakik. 1963-ban érettségizett az Állami Árpád Gimnáziumban, majd a Kertészeti Egyetem Táj- és Kertépítészeti Szakán szerzett egyetemi diplomát 1968-ban. 1976-ban városépítés-városgazdálkodási szakmérnöki oklevelet is szerzett a BME-n. Szakmai pályafutását a Vízügyi Tervező Vállalat Talajvédelmi Osztályán kezdte tervezőként, majd 1970-1975 között kutatási feladatokat látott el Mőcsényi Mihály professzor mellett a Kertészeti Egyetemen. 1975-től 1979-ig a Drezdai Műszaki Egyetem Építészeti Karának Tájépítészeti Intézetében aspiráns volt, ahol 1980-ban megszerezte a műszaki tudomány kandidátusa címet. Hazatérve előbb a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Tájrendezési Tanszékének kutatási tanszékvezető-helyettese, majd 1983-tól tanszékvezetője; az önálló Táj- és Kertépítészeti Kar megalakítását követően (1992-től 2012-ig) a Tájtervezési és Területfejlesztési Tanszék vezetője, 2006-2012 között a Tájépítészeti Kar dékánja volt. Az MTA doktora tudományos fokozatot 2003-ban szerezte. 2015-ben vonult nyugdíjba, de továbbra is részt vállal az oktatásban; vendégelőadóként előadásokat, konzultációkat tartott a Budapesti Corvinus Egyetemen és a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemen is. Jelenleg a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem professor emeritusaként gyakorlatokat vezet, dolgozatokat bírál, vizsgáztat.

Nevéhez fűződik hazánkban a tájértékelési eljárások kidolgozása és az egyedi tájértékek meghatározása. Számos táj- és területrendezési terv és tanulmány, valamint környezeti hatásvizsgálat készítője volt. Sokat foglalkozott a Dunakanyarral, ezen belül az 1980-as években az MTA szakértőjeként a – végül meg nem valósult – Bős-nagymarosi vízlépcső tájrendezési terveinek készítésével, tájökölógiai és tájképi hatásainak vizsgálatával. Szakmai-társadalmi tevékenysége is jelentős. Az MTA Kertészeti Bizottság Tájépítészeti Albizottságának vezetője, a Településtudományi Bizottság társelnöke (2012-ig). A Guckler Károly Természetvédelmi Alapítvány kuratóriumának társelnöke (1992-2013), a HUNGIS Alapítvány kuratóriumának oktatási felelőse (1993-2012), az ÉTE Tájrendezési Szakosztály társelnöke (1980-1989), a Tájépítészeti Nemzetközi Szövetsége (IFLA), szakbizottsági tagja (1985 óta). Tagja a Magyar Kertépítészeti és Tájrendezői Szövetségének, a MÉK-nek és a MUT-nak. A Virágzó Magyar Kertkultúráért Alapítvány elnökeként részt vesz a Virágos Magyarországért mozgalomban. A Magyarország legszebb szőlőbirtoka verseny zsűrijének 2012 óta tagja. A Design Workshop a Rómaiért (DWSR) civil szervezet vezetőségének tagja. Hosszú éveken keresztül tagja volt a Központi, a Fővárosi, a Pest megyei és a Győrben működő területi tervtanácsoknak. Jelentő-

sebb kutatási munkái: Tájértékelési módszer területi alkalmazása (Tenke Tiborral és Ruzsányi Tivadarral, 1984); Tájképi potenciál értékelési módszertana (Kollányi Lászlóval, 1990); Tájinformációs elemző rendszer kidolgozása az ökológiai tévcselekedetek megelőzése és újabb területhasználati konfliktusok megakadályozása érdekében (1992); Tervek egymásra épülése – A tájrendezési szakági munkarészek készítésének célja és tematikája (1995); A területrendezési tervek környezeti, társadalmi, gazdasági hatásvizsgálata: hatáselemzési tervezési segédlet (szerk. Balogh Ákossal, SZIE, 2000). Jelentősebb tervezési munkái: A Gabcikovo-Nagymarosi vízlépcsőrendszerrel érintett térség tájrendezési tanulmányterve: Tájpotenciál vizsgálat és értékelés (1980); Tájképvédelmi vizsgálat és javaslat a Dunakanyar üdülőkörzet regionális rendezési tervéhez és a fejlesztési program megalapozásához (1988); A Szigetköz rehabilitációs és fejlesztési koncepciója (1993); A tervezett Dunai Nemzeti Park (Szigetköz) és térsége területrendezési terve (1993-2001); Duna-Dráva Nemzeti Park és térsége regionális tájrendezési terve (1995-2001); Magyar-Osziptrák Fertő-térségi fenntartható közlekedési projekt (2001); Esztergom-Komárom és Heves megyékben több település rendezési tervének szakági munkarészei (tájrendezés és természetvédelem, zöldfelületi rendszer, környezetvédelem); Környezetvédelmi tervek a Budapesti Erdészet részére (többségük megvalósult: Ördög-orom, Ezüst-hegy, Apáthy-szikla, Remete-hegy, Róka-hegy, Balogh Ádám szikla); Jelentősebb publikációi: Tájtervezés – tájrendezés (Mezőgazda Kiadó, 1997); Mesél Óbuda földje: Óbuda-Békásmegyer természeti-táji értékei (szerk., Guckler Károly Természetvédelmi Alapítvány, 1998); Óbuda-Békásmegyer területén kialakult tájhasználati konfliktusok feltárása (Guckler Károly Természetvédelmi Alapítvány, 2005); Óbuda-Békásmegyer táji-természeti értékei (BCE Tájépítészeti Kar, 2014); Tájépítészet felsőfokon (szerzőtársakkal, SZIE, 2018). Számos írása jelent meg különböző szakmai folyóiratokban (Városépítés, Területrendezés, Zöldfelületgazdálkodás, Természet-

búvár, Falu Város Régió, Településfejlesztés, Környezet és Fejlődés, Tájökölógiai Lapok, Műemlékvédelem, 4D: tájépítészeti és kertművészeti folyóirat, A falu, Turizmus Bulletin stb.). Néhány jelentősebb írása: A táj esélye: vita a tervezésről, a fejlesztésről, a rendezésről (Falu Város Régió, 2006); Az egyedi tájértékektől a táji értékek kataszterezéséig (Kollányi Lászlóval, Falu Város Régió, 2010); A kálváriák szerepe a tájkarakter meghatározásában (4D: tájépítészeti és kertművészeti folyóirat, 2011); A kálváriák és egyéb vallásos emlékek a Balaton-felvidéken (A falu, 2017); A borturizmus múltja, jelene és jövője az Etyek-Budai borvidéken (Turizmus Bulletin, 2018). Elismerései: Pro Urbe Aranyérem, Budapest (1989); Pro Régió-díj (1997); Ormos Imre Érem (2003); A Magyar Köztársasági Érdemrend tisztí keresztje (2005); Budapesti Corvinus Egyetem Aranyérme (2008); Mőcsényi Mihály Díj (2022). ©

